

**Πιθάρι χωρίς πάτο δεν είναι η εκπαίδευση αλλά ο
μνημονιακός κατήφορος της κυβέρνησης**
**Όλοι-ες στη συγκέντρωση στο Υπουργείο Παιδείας,
την Τετάρτη 17 Φεβρουαρίου στις 13.30**

*Φοβάμαι τους ανθρώπους που με καταλερωμένη τη φωλιά
πασχίζουν τώρα να βρουν λεκέδες στη δική σου*

Μανώλης Αναγνωστάκης

*«Όσους διορισμούς κι αν κάνουμε-που είναι αναγκαίο-η εκπαίδευση θα μοιάζει ότι είναι
ένα πιθάρι χωρίς πάτο αν δεν αντιμετωπίσουμε παθογένειες στη λειτουργία των σχολείων
που αφορούν όχι τα πραγματικά κενά αλλά τα τεχνητά κενά.»*

από τα στοιχεία που έχουμε συγκεντρώσει προκύπτει ότι υπάρχουν:

- α) 13.500 ώρες σε γραμματειακή υποστήριξη στο χώρο της εκπαίδευσης.*
 - β) Πάνω από 2000 ολιγομελή τμήματα, πολλά από τα οποία και με κάτω από 10 μαθητές.*
- Πιστεύετε ότι μπορεί να υπάρξει οποιαδήποτε μεταρρύθμιση στο σχολείο με το να
κρύβουμε αυτή την πραγματικότητα; (...) Εκπαιδευτικούς με 10 ώρες εργασία, 8 ώρες
εργασία, 15 ώρες εργασία, πολύ κάτω από το πραγματικό τους ωράριο.*

*Και καλά, ο διευθυντής εκπαίδευσης αυτό το πράγμα δεν το έβλεπε, οι σχολικοί
σύμβουλοι δεν το βλέπανε; Και στη σχολική μονάδα, ο διευθυντής δεν το έβλεπε αυτό;»*

Υπουργός Παιδείας Νίκος Φίλης, Τρίτη 9 Φεβρουαρίου 2016

Αυτά και άλλα πολλά δήλωσε ο υπουργός παιδείας κύριος Φίλης, κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, στα πλαίσια του περίφημου «διαλόγου για την παιδεία». Πιθάρι χωρίς πάτο λοιπόν η εκπαίδευση, τμήματα με 7 και 8 μαθητές και εκπαιδευτικούς που δουλεύουν 8 ώρες την εβδομάδα! Όσους και να διορίσουμε, λέει ο κύριος Φίλης, δεν διορθώνεται τίποτα, αφού εκεί, στο βάθος του πιθαριού, οι τεμπέληδες εκπαιδευτικοί κάνουν πάρτυ και οι διευθυντές και οι σχολικοί σύμβουλοι τούς καλύπτουν! Επομένως, ο κύριος Φίλης βρήκε τον ένοχο για τα κενά στην εκπαίδευση και τον δείχνει με το δάχτυλο: είναι οι εκπαιδευτικοί!

Ας μιλήσουμε για αριθμούς λοιπόν κύριε Φίλη:

- Ας μιλήσουμε για τα 3.000 κενά στα σχολεία που καταγράφονται στα μέσα Φλεβάρη. Για τα τμήματα που ακόμη δεν έχουν δάσκαλο-α. Για τα ολοήμερα που υπολειτουργούν. Για τους δάσκαλους που καλούνται να κάνουν ώρες ειδικοτήτων και τις ειδικότητες που καλούνται να κάνουν ώρες δασκάλων μέσα στη χαοτική πραγματικότητα που δημιούργησε η πολιτική μηδενικών διορισμών. Για την παράλληλη στήριξη που ακυρώθηκε φέτος στην πράξη αφήνοντας ακάλυπτα χιλιάδες παιδιά, αφού ένας-μία εκπαιδευτικός καλείται να μοιράσει το ωράριό του σε δυο, τρία ή και τέσσερα παιδιά. Για τους γονείς που πληρώνουν από τις τσέπη τους για ιδιωτική παράλληλη στήριξη σε αρκετές περιπτώσεις.

- Ένας απλός πολλαπλασιασμός λέει ότι η εκπαίδευση έχει περίπου 140.000 (εκπαιδευτικοί) x 20 (μέσος όρος ωρών την εβδομάδα) = 2.800.000 ώρες την εβδομάδα, άρα οι 13.500 ώρες γραμματειακή υποστήριξη είναι =0,48% των υπαρχόντων διδακτικών ωρών την εβδομάδα!!! Δηλαδή το υπουργείο κάνει σημαία του ότι το 0,5% των ωρών δίνεται για γραμματειακή υποστήριξη! Για παράδειγμα, με βάση τα στοιχεία της Α΄ Διεύθυνσης Πειραιά, οι διδακτικές ώρες που καταγράφονται στους εκπαιδευτικούς των δημοτικών σχολείων είναι 53.970. Σε αυτές περιλαμβάνονται 45 (σαράντα πέντε) ώρες γραμματειακής υποστήριξης και 235 ώρες ενισχυτικής διδασκαλίας!
- Ένα μεγάλο μέρος των δημοτικών σχολείων είναι κάτω των 6θeseίων λόγω της γεωγραφικής συγκρότησης της χώρας. Επομένως έχουν δυο επιλογές: Ή να λειτουργήσουν με λιγότερους μαθητές από τους προβλεπόμενους ή να κλείσουν και να αφήσουν τους μαθητές των περιοχών αυτών στην τύχη τους.
- Μήπως αναρωτήθηκε ο κ. Φίλης τι γίνεται στα πάνω από 2.000 σχολεία που δεν έχουν Τμήματα Ένταξης και ούτε έστειλε παράλληλες στηρίξεις, πόσο κουραστικές, αγωνιώδεις και εντατικές είναι οι περίπου 50.000 ώρες ειδικής εκπαίδευσης που λείπουν ανά εβδομάδα; Πως καλύπτονται όχι τα χιλιάδες υπάρχοντα κενά, αλλά οι μικρές απουσίες λόγω ασθενειών κάτω των 20 ημερών (όπως ορίζει το πανοπτικόν my school); Ποιοι «έρμοι» εκεί στο βάθος του πιθαριού αλλάζουν τα προγράμματα και τα ωράρια για να εξασφαλίσουν την εκπαίδευση στους μαθητές;

Ας μιλήσουμε όμως πάνω απ' όλα για ανθρώπους

Κάπου εκεί, στο βάθος του πιθαριού, εργάζονται, αγωνίζονται και αγωνιούν όσοι επέλεξαν να βγάλουν το ψωμί τους αναπνέοντας κιμωλία. Με τις μικροχαρές και τα βάσανα της σχολικής καθημερινότητας. Είναι οι μάχιμοι εκπαιδευτικοί της τάξης, αυτοί και αυτές που κρατάνε όρθιο και ζωντανό το δημόσιο σχολείο την εποχή της καπιταλιστικής κρίσης. Που μετακινούνται ακόμα και για μια διδακτική ώρα από σχολείο σε σχολείο. Που ανεβάζουν με μεράκι θεατρικές παραστάσεις. Που ετοιμάζουν με τις ώρες στο σπίτι τους ένα πείραμα, ή μια ξεχωριστή διδασκαλία. Που δημιουργούν και ανταλλάσσουν ελεύθερα στο διαδίκτυο διδακτικό υλικό. Που στήνουν και λειτουργούν σχολικές βιβλιοθήκες, εργαστήρια φυσικής και πληροφορικής από το τίποτα. Που απλώνουν το ενδιαφέρον τους στα παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες. Που συγκροτούν πρωτοβουλίες αλληλεγγύης και συσσίτια. Εκεί, στο βάθος του πιθαριού, βρίσκονται και οι δεκάδες χιλιάδες αναπληρωτές που επί σειρά ετών περιφέρονται από επαρχία σε επαρχία σε όλη τη χώρα, άνθρωποι χωρίς σπίτι και πατρίδα, ο κόσμος της αδιοριστίας, της εργασιακής περιπλάνησης και της ανασφάλειας. Είναι αναμφισβήτητο ότι πρέπει να αλλάξουν πολλά πράγματα όσον αφορά την εκπαίδευση αλλά και τους εκπαιδευτικούς. Όμως εδώ πρόκειται για πολιτική σκοπιμότητα: ένας ολόκληρος κλάδος διασύρεται με το στίγμα της τεμπελιάς!

Η αβάσταχτη ελαφρότητα της λογιστικής της εκπαίδευσης

Η μετάθεση της εκπαιδευτικής κρίσης στους εκπαιδευτικούς, η στοχοποίηση και η συκοφάντηση της ζωντανής εκπαίδευσης ακόμα και για τα κενά στην εκπαίδευση, δεν αποτελεί πρωτοτυπία του κυρίου Φίλη. Η θεωρία του «βαρελιού χωρίς πάτο», αποτελεί την κεντρική ιδέα του νεοφιλελευθερισμού στην εκπαίδευση. Τη λανσάρισαν, με μεγάλη επιμονή, οι προηγούμενοι-ες υπουργοί παιδείας, με πρώτη και καλύτερη την κυρία Διαμαντοπούλου. Στηριγμένοι σε πλήθος κομματικών συμβούλων και παρατρεχάμενων, κατ' ευφημισμόν «εκπαιδευτικών» που αποσπώνται από τα σχολεία τους στην αυλή του εκάστοτε υπουργού ακριβώς γιατί ανατριχιάζουν στη σκέψη και μόνο ότι θα εργάζονται ως μάχιμοι εκπαιδευτικοί της τάξης. Στηριγμένοι επίσης, στα μεγάλα συγκροτήματα των ΜΜΕ που με χαρά αναλαμβάνουν, ως βαρύ πυροβολικό, την επιχείρηση διασυρμού της ζωντανής εκπαίδευσης.

Κάποιοι ασχολούνται με τις διακοπές των εκπαιδευτικών. Κάποιοι άλλοι με το ωράριό τους. Άλλοι κάνουν τη διαίρεση μαθητών και εκπαιδευτικών από την οποία προκύπτουν αυθαίρετοι μέσοι όροι. Άλλοι συλλέγουν στοιχεία από τις διευθύνσεις και δημοσιοποιούν μόνο όσα τους βολεύουν για να συκοφαντήσουν τους εκπαιδευτικούς.

Η κοινή συνισταμένη όλων των παραπάνω είναι απλή και χιλιοειπωμένη: «το σχολείο είναι ένας κρατικοδίαυτος γραφειοκρατικός μηχανισμός που απορροφά τα χρήματα των φορολογούμενων ενώ από την άλλη δεν προσφέρει τα αναμενόμενα, μπορεί επομένως να λειτουργήσει αποτελεσματικά μόνο με όρους επιχείρησης».

Δεν είναι λοιπόν θέμα προσωπικής ιδιοσυγκρασίας της «αντιπαθητικής» κυρίας Διαμαντοπούλου, του «καριερίστα» Αρβανιτόπουλου ή του «κυνικού» Φίλη : Οι μνημονιακές αντiekπαιδευτικές πολιτικές προϋποθέτουν την απαξίωση των εκπαιδευτικών, την καταρράκωση της επαγγελματικής τους αξιοπρέπειας και της δημόσιας εικόνας τους, προϋποθέτουν με δυο λόγια την κατασυκοφάντησή τους, τη δημόσια διαπόμπευση και τον εξευτελισμό τους. Αυτές οι εκστρατείες συκοφάντησης ακολουθούνται, κατά κανόνα, από ριζικά αντiekπαιδευτικά μέτρα, για παράδειγμα, τα μεγάλα κύματα συγχωνεύσεων σχολείων, η αύξηση ωραρίου στη δευτεροβάθμια, η διαθεσιμότητα 2.000 εκπαιδευτικών της τεχνικής εκπαίδευσης. Οι στόχοι της σημερινής εκστρατείας είναι γραμμένοι φαρδιά πλατιά στο τρίτο μνημόνιο: διδακτικό ωράριο, κατανομή μαθητών και εκπαιδευτικών ανά τμήμα, «εξορθολογισμός» τάξεων και σχολείων, αξιολόγηση σχολείων και εκπαιδευτικών. Βέβαια η «διαπραγμάτευση» θα γίνει με συνομιλητές την ΕΕ και τον ΟΟΣΑ, υπό την οικονομική εποπτεία του Σόιμπλε και των ομοίων του. Την ίδια ώρα, κατά τα άλλα, υποτίθεται ότι το υπουργείο κάνει «διάλογο» για να πραγματοποιήσει τη «μεταρρύθμιση που θα φέρει την παιδεία στον 21ο αιώνα». Στην πραγματικότητα, η κυβέρνηση προετοιμάζει την αντιδραστική μεταρρύθμιση που θα προσαρμόσει την εκπαίδευση στο άρμα των απαιτήσεων της ΕΕ και του ΟΟΣΑ, δηλαδή στον αιώνα των λειτουργικών δούλων, οι οποίοι θα μετακινούνται ανά τον πλανήτη, έχοντας το εφόδιο μιας ξένης γλώσσας, ενός υποτυπώδους ψηφιακού προσανατολισμού και ολίγη μητρική γλώσσα και μαθηματικά, ώστε να διαθέτουν την υποτυπώδη σκέψη που θα τους χρειάζεται, για να επιλύουν προβλήματα προσαρμογής τους στον θρυμματισμένο κόσμο τους και στην ανασφαλή εργασία τους.

Άλλαξαν τους όρους του μνημονίου; Ποιος κοροϊδεύει ποιόν;

Ωστόσο, σε πείσμα της σκληρής πραγματικότητας, ο κύριος Φίλης δήλωσε, ότι σε συμφωνία με τον ΟΟΣΑ άλλαξε τους όρους του μνημονίου για την εκπαίδευση! Μάλλον νομίζει ότι απευθύνεται σε αγράμματους. Μια απλή σύγκριση των δηλώσεων του Φίλη με το τρίτο μνημόνιο αποδεικνύει το αντίθετο: Το Υπουργείο Παιδείας, προωθεί ακριβώς την ατζέντα που προβλέπει το τρίτο μνημόνιο, τίποτα λιγότερο! Οι συκοφαντικές αναφορές σε χιλιάδες «χαμένες» ώρες γραμματειακής υποστήριξης και σε χιλιάδες ολιγομελή τμήματα, κινούνται στα πλαίσια των μνημονιακών δεσμεύσεων για ευθυγράμμιση του αριθμού διδακτικών ωρών ανά μέλος του προσωπικού , καθώς και την αναλογία μαθητών ανά τάξη και ανά εκπαιδευτικό.

Ας μείνει λοιπόν, ο κ. Φίλης με τους αριθμούς του, στον προσχηματικό διάλογο που στήνει, για να μας ανακοινώσει στο τέλος, τις μνημονιακές υποχρεώσεις που έχει υπογράψει. Εμείς θα είμαστε έξω από το Υπουργείο για να διεκδικήσουμε Δημόσια και δωρεάν παιδεία για όλα τα παιδιά, αυτά που δεν υπολογίζει με την αβάσταχτη ελαφρότητα της λογιστικής του σκέψης. Για να διεκδικήσουμε άμεσα κάλυψη όλων των κενών και μαζικούς μόνιμους διορισμούς.

Αφού μας πέταξε το γάντι, του δηλώνουμε ότι θα το σηκώσουμε. Θα το σηκώσουμε γιατί σεβόμαστε τη δουλειά μας και τους μαθητές μας.

Απορρίπτουμε με κάθε τρόπο το μνημονιακό προσχηματικό «εθνικό διάλογο για την παιδεία. ΔΟΕ και ΟΛΜΕ να σταματήσουν να νομιμοποιούν με την παρουσία τους και τη συμμετοχή τους την απαράδεκτη αυτή διαδικασία. Να αποχωρήσουν τώρα, άμεσα!

Τι λέει το μνημόνιο	Τι λέει ο κ. Φίλης	Συμπέρασμα - σχόλιο
<p>«Οι αρχές, σε συνεργασία με τον ΟΟΣΑ και ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες, θα επικαιροποιήσουν, έως τον Απρίλιο του 2016, την αξιολόγηση του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος που εκπόνησε ο ΟΟΣΑ το 2011»</p>	<p>«Κατορθώσαμε να αλλάξουμε τους όρους που είχαν τεθεί στο μνημόνιο. Και να συμφωνήσουμε με τον ΟΟΣΑ ότι η συζήτηση δεν πρέπει να είναι μία συζήτηση διεκπεραιωτική, μία συζήτηση που δεν λαμβάνει υπόψη την πραγματικότητα του σχολείου και που, όπως λέγεται στο μνημόνιο θα ήταν η αξιολόγηση της αξιολόγησης της έκθεσης του 2011»</p>	<p>Το μνημόνιο δεν γράφει «αξιολόγηση» αλλά «επικαιροποίηση» και «επανεξέταση», δηλαδή, ακριβώς αυτό που κάνει ο κ. Φίλης τώρα, «σε συνεργασία με τον ΟΟΣΑ»: επικαιροποίηση της αξιολόγησης του 2011 με βάση τα σημερινά δεδομένα.</p>
<p>«Η εν λόγω επανεξέταση θα καλύπτει όλα τα επίπεδα εκπαίδευσης, συμπεριλαμβανομένων των δεσμών μεταξύ έρευνας και εκπαίδευσης, και της συνεργασίας μεταξύ πανεπιστημίων, ερευνητικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων με σκοπό την ενίσχυση της καινοτομίας και της επιχειρηματικότητας (βλ. επίσης ενότητα 4.2). Μεταξύ άλλων, η επανεξέταση θα αξιολογήσει την υλοποίηση της μεταρρύθμισης του “Νέου Σχολείου”, το περιθώριο περαιτέρω εξορθολογισμού (των τάξεων, σχολείων και πανεπιστημίων), τη λειτουργία και διακυβέρνηση των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, την αποδοτικότητα και αυτονομία των δημόσιων εκπαιδευτικών μονάδων και την αξιολόγηση και διαφάνεια σε όλα τα επίπεδα»</p>	<p>«...η συζήτηση με τον ΟΟΣΑ, σε μία βάση κατά το δυνατόν ισοτιμίας και όχι σε μία βάση όπου επιβάλλει ο ένας απόψεις στον άλλον θα πρέπει να αντιμετωπίσει ζητήματα όπως: ο ενιαίος χώρος Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας, το Ολοήμερο Σχολείο, τα οικονομικά της Εκπαίδευσης, οι δείκτες επί των οποίων κάποιο αντικειμενικά θεσπιζόμενο όργανο στο χώρο της δημόσιας εκπαίδευσης, επί τη βάση του οποίου θα γίνεται η ουσιαστική αξιολόγηση, συνολικά του εκπαιδευτικού συστήματος»</p>	<p>Οι ίδιες ιδέες με άλλα λόγια: εκπαίδευση, επιχειρήσεις και έρευνα, εξορθολογισμός και οικονομικά της εκπαίδευσης, αξιολόγηση και άλλα ωραία. Άλλωστε, όπως ξεκαθάρισε το υπουργείο παιδείας, το Π.Δ. 152/2013 για την αξιολόγηση, «βρίσκεται τυπικά εν ισχύ».</p>
<p>«Ειδικότερα, οι αρχές δεσμεύονται να ευθυγραμμίσουν τον αριθμό διδακτικών ωρών ανά μέλος του προσωπικού, καθώς και την αναλογία μαθητών ανά τάξη και ανά εκπαιδευτικό, με τις βέλτιστες πρακτικές των χωρών του ΟΟΣΑ, το αργότερο έως τον Ιούνιο του 2018»</p>	<p>«...από τα στοιχεία που έχουμε συγκεντρώσει προκύπτει ότι υπάρχουν: α) 13.500 ώρες σε γραμματειακή υποστήριξη στο χώρο της εκπαίδευσης. β) Πάνω από 2000 ολιγομελή τμήματα, πολλά από τα οποία και με κάτω από 10 μαθητές»</p>	<p>Οι δύο εγκύκλιοι του Φίλη και οι συκοφαντικές αναφορές σε χιλιάδες «χαμένες» ώρες γραμματειακής υποστήριξης και σε χιλιάδες ολιγομελή τμήματα, κινούνται στα πλαίσια των μνημονιακών δεσμεύσεων.</p>